Ei se opresc acolo unde vor să se oprească

On Ianuarie 07, 2018

Învață să proiectezi în exterior tot ce se află în inima ta, ținând sub control emoțiile celorlalți și dirijându-le într-o nouă direcție.

– Înainte de a pleca, domnule conte – spuse Julie, îngăduiți-mi să vă spun tot ce în ziua aceea…

– Doamnă, răspunse Monte Cristo, apucându-i mâinile – tot ce-mi veți spune nu va prețui niciodată cât prețuiește ce vă citesc în ochi, ce v-a gândit sufletul și ce a simțit inima mea. Ar fi trebuit să plec fără să vă revăd, ca binefăcătorii din romane. Dar virtutea aceasta ar fi fost peste puterile mele, fiindcă sunt un om slab și vanitos și fiindcă privirea umedă, voioasă și duioasă a semenilor mei îmi face bine. Acum plec, ducând egoismul până la a vă spune: Nu mă uitați, prieteni, căci pesemne nu mă veți mai revedea niciodată.

– Să nu vă mai revedem – exclamă Emmanuel în timp ce două lacrimi mari se scurgeau pe obrajii Juliei. Să nu vă mai revedem? Așadar nu un om, ci un zeu ne părăsește, și zeul acesta se va înălța la ceruri după ce s-a ivit pe pământ ca să facă binele !

– Nu vorbi așa, răspunse repede Monte Cristo. Să nu spuneți niciodată asta, prieteni. Zeii nu fac niciodată rău; ei se opresc acolo unde vor să se oprească. Nu e mai puternică întâmplarea decât ei ci, dimpotrivă, ei o stăpânesc. Nu, Emmanuel, eu sunt un om, iar admirația dumitale e la fel de nedreaptă pe cât îți sunt de profanatoare cuvintele.

Şi apăsându-și buzele pe mâna Juliei, în timp ce tânăra i se aruncă la piept, el îi întinse cealaltă mâna lui Emmanuel. Apoi, smulgându-se din casa aceasta, cuib plăcut al cărui oaspete era fericirea, el urcă în diligența trasă de patru cai zdraveni și se făcu nevăzut în întunericul nopții.

Leadership: Realitatea pe care trebuie să o accepți și căreia trebuie să-i faci față, are ca prim considerent inexactitatea ilustrării unei expresivități a „imediatului” ?

Îmi place ideea de a folosi un anumit tip de bagaj emoțional, dar mai ales o anumită autoritate asupra faptelor vizate de o cunoaștere intuitivă a modului de manifestare a diversității tipologiilor umane, pentru a manipula o realitate și a găsi alte conotații decât o simplă reflecție a unui moment sau situație.

Dacă cauți și dacă vrei să menții o anumită stare de spirit în fiecare moment care trece, vei deveni tot mai deziluzionat de abilitățile tale de a obține ceva, mai ales dacă NU consideri omul ca o realitate primară, cu valoare spirituală supremă.

Fiindcă tot ce se întâmplă în oameni, în fiecare stadiu al vieții lor, face parte din lumea pe care ei și-o imaginează și-o acceptă ca pe un destin, ca pe un fapt împlinit și de neînlăturat, deci o lume care nu-ți aparține ție oricât de mult ai încerca să te integrezi în ea.

O stare sufletească pe care tinzi să o exploatezi prin examinare vizuală directă, marcată îndeosebi de manifestări care sunt învestite cu valoare și cu o anumită semnificație de către cei care le practică, se stabilește în raport cu atitudinea ta față de anumite limite de toleranță și adaptabilitate la nevoile lor de schimbare.

„Imediatul" are ca prim reper o emoție de tip „wow" doar atunci când livrezi „wow" de la începutul unei conversații, pe fundalul unei povești încadrate în diferite moduri de vizualizare și imaginare.

Detectivul C. Auguste Dupin, personajul fictiv creat de Edgar Allan Poe, afirma următoarele: *"Cunoașterea unui om se realizează urmărind în primul rând mimica sau fizionomia; reproducând-o, îți vin în gând intențiile și gândurile sale".*

În esență, Dupin - la fel ca Monte Cristo, creează o presupunere pe care apoi o verifică prin prisma emoțiilor declanșate de o anumită situație sau a căror producere este favorizată de o anumită împrejurare.

Chiar dacă te-ai obișnuit să-ți reprezinți „marca personală" în funcție de puterea de interpretare a expresivității afective a oamenilor din jur, valoarea lor nu trebuie să arate ca un desen înțeles ca un contur ce determină forma unui obiect printr-un soi de rezumat al său. Ci mai degrabă asemenea scrisului, înțeles ca o configurație pură, spontană, ce nu evocă fizionomia unui lucru, ci virtuțile unei naturi nealterate sau cât mai aproape de un arhetip verosimil.

Cea mai mare ispravă pe care o ai de înfăptuit, ca lider, este să-ți reglezi nivelul de autoritate prin conștientizarea emoțiilor pe care le trezești în oameni, în așa fel încât ei să devină conștienți de ceea ce simți tu !

Ei se opresc acolo unde vor să se oprească atunci când își pun în joc forța de convingere și prezența de spirit. Ei sunt, în simplitatea unor constatări favorabile, detectivii dedesubturilor lucrurilor din paginile "ascunse" ale minților înfricoșate de realitatea vieții.

* Notă: Alexandre Dumas - *Contele de Monte Cristo* , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/ei-se-opresc-acolo-unde-vor-sa-se-opreasca.html